

1830**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA**

z dnia 13 grudnia 2001 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie konsultantów krajowych i wojewódzkich.

Na podstawie art. 66a ust. 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 28, poz. 255 i 256 i Nr 84, poz. 935, z 2000 r. Nr 3, poz. 28, Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 84, poz. 948, Nr 114, poz. 1193 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 45, Nr 88, poz. 961, Nr 100, poz. 1083, Nr 111, poz. 1193, Nr 113, poz. 1207, Nr 126, poz. 1382, 1383 i 1384 i Nr 128, poz. 1407) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 1 marca 2001 r. w sprawie konsultantów krajowych i wojewódzkich (Dz. U. Nr 19, poz. 237 i Nr 73, poz. 783) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. Na konsultanta krajowego w danej dziedzinie medycyny lub farmacji, zwanego dalej «konsultantem krajowym», minister właściwy do spraw zdrowia powołuje wybraną przez siebie osobę, posiadającą tytuł specjalisty w danej dziedzinie medycyny lub farmacji, a w uzasadnionych przypadkach w dziedzinie pokrewnej.

2. Ta sama osoba może pełnić funkcję konsultanta krajowego tylko w jednej dziedzinie medycyny albo farmacji.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia powołuje konsultanta krajowego na czas nieokreślony.

4. W celu realizacji zadań związanych wyłącznie z obronnością kraju, minister właściwy do spraw zdrowia, na wniosek ministra właściwego do spraw obrony narodowej, powołuje konsultanta krajowego w dziedzinie lub dziedzinach medycyny związanych z realizacją tych zadań.”;

2) w § 3:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewoda, w celu powołania konsultanta wojewódzkiego w danej dziedzinie medycyny lub farmacji, zwanego dalej «konsultantem wojewódzkim», zwraca się do wybranej przez siebie osoby z propozycją pełnienia przez nią funkcji konsultanta wojewódzkiego w tej dziedzinie, a następnie przedstawia

kandydaturę ministrowi właściwemu do spraw zdrowia celem wyrażenia opinii o kandydacie.”,

b) skreśla się ust. 3,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Wojewoda, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, powołuje konsultanta wojewódzkiego na czas nieokreślony.”;

3) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„3a. Właściwy organ powołuje nowego konsultanta krajowego lub konsultanta wojewódzkiego, jeżeli:

1) dotychczasowy konsultant złoży wniosek o odwołanie go z pełnionej funkcji,

2) w ocenie tego organu, dotychczasowy konsultant nie realizuje powierzonych mu zadań i uprawnień lub zaistniały okoliczności uniemożliwiające ich wykonanie.”;

4) w § 4 w ust. 1 w pkt 5 wyrazy „Krajową Radę Specjalizacji Lekarskich i Krajową Radę Egzaminów Lekarskich” zastępuje się wyrazami „Centrum Egzaminów Medycznych”;

5) w § 7:

a) w ust. 1 wyrazy „rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie specjalizacji lekarzy i lekarzy stomatologów (Dz. U. Nr 31, poz. 302 i Nr 61, poz. 676 oraz z 2000 r. Nr 6, poz. 84)” zastępuje się wyrazami „przepisów o specjalizacji lekarzy i lekarzy stomatologów”,

b) w ust. 2, 3 i 4 wyrazy „rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „przepisów, o których mowa w ust. 1”.

§ 2. Konsultanci krajowi i wojewódzcy powołani przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia pełnią swoją funkcję do czasu powołania konsultantów krajowych i wojewódzkich w trybie określonym w rozporządzeniu, jednak nie dłużej niż do dnia 31 stycznia 2002 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *M. Łapiński*